

J E L E N K O R.

58. szám,

Pest, szerda július 20.

1836.

Foglalat: Magyarország (kinevezések; török határszéli zavargások; Kisfaludy Károly emléke ügyében; Pekhata Károly † 's a t.) Ausztria. Anglia (dublini gyűlés; R. Peel és O'Connell; az elsajátító záradék; Examiner, Spectator és Radical hírlapok; az euphrati expedíció; egyveleg.) Franciaország (Hyacinthe párizsi érsek körlevele, 's erről a hírlapok véleménye; Alibaud vádja és pürenek kezdete a pairazék előtt.) Spanyolország (alkudozás Christina és don Carlos közt; asturiai hadszállítás; Cordova és Evans.) Portugália. Oroszország. Németország. Elegyhir. Gabonaár. Pénzkelet. Duna-vizállás.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Ő cs. kir. felsége július 7kéről költ kabineti irata szerint a magyar kir. udv. Kamara alelnökét gróf Keglevich Gábort, ugyan ezen kamarához elnökké méltóztatott kinevezni.

Julius Skárol Schönbrunnból költ kabineti legfensőbb irata szerint báró Vlasics altábornokot és horvát bánt, az ausztriai cs. Leopoldrend nagy keresztjével méltóztatott, díj fizetés nélkül, díszesíteni.

Julius 7ki legf. határozata szerint Marics István cs. kamarást, ki kevéssel ez előtt Liptó vmegye fő ispáni helytartójává neveztetett ki, saját kérelmére ezen hivatalától fölmenteni, 's helyébe Majthényi Antalt Hont vmegye volt első alispánját;

Junius 28iki legf. határozata szerint Gál Józsefet, Kőszeg sz. kir. város főjegyzőjét 's volt országgyűlési követét a dunántuli kerületi tábla számfelettes közbirójává;

Junius 18iki legf. határozata szerint Dalmátországban általános gymnasium-igazgatóvá Appendini Ferenczet eddig Zarában volt lyceum-igazgatót méltóztatott kinevezni.

A' bosnyák szomszédok megint zavarognak: ugyan is jun. 26káról a' határszélekről jött tudósítás szerint egy katonát, ki az ogulini határezredhez tartozott, a' bosnyákok lesből felöttek. A' bihachi kapitány felszólítván a' vétkesek' büntetésére, nem csak ezt megtagadá, sőt előtött a' bosnyákok összesereglének és határainkat megtámadni készültek. — Részünkről a' szükséges rendelkezések és előkészületek azonnal megtétettek. — Báró Waldstätten general-örnagy Izachich helységet, a' bosnyák-törökök gyűhelyét álgyuztatni kezdé; az ottochani határezred' első csapatja pedig Csollich vezérlete alatt, megrohanással támadta meg és Stipetich örnagy segedelme mellett olly hatalmasan vitta, hogy a' makacsul ellenálló bosnyák-törökök csak hamar kénytelenek lőnek oda hagyni a' helyet, és szüntelen üldöztetve a' Vikichszello falu' háta mögött fekvő erdős dombokra vonulni. Hadosztályaink' balszárnya' átellenében lovasesapat gyalogsággal elegyítve sereglett össze, melly mindazáltal a' mieink' tüzes előnyomulásának engedni lőn kénytelen. Izachich falut a' mieink' felgyújták, ugy szinte Vikichszellót is, az említett katona gyilkosainak lakhelyét. Itt a' törökök két felé osztottak. egy része Bissovacz és Brekovicza, a' másik Turia völgy felé nyomult, honnét tüzes harc után Bihachig futottak. Turia a' lán-gok martaléka lőn. Azonban a' jobb szárny is, melly a' régi Izachich vár' átellenében állott, megkezdé a' támadást. Ezen várat a' licaniak vették be, s egy álgjut nyertek; utána a' legnevezetesebb rabló törökök fészkeiket is Klokot, Paparevichszellót és Koe-licht hamuvá égették.

A' szélsőbb balszárnyan Roknich zászlótartó az ogulini határezredben egy osztály serexaniakkal Bugar erdőbe küldetett, hogy az érkezendő segítséget Terxacz és Mutnicktól visszatartóztatná. — Ő ezen megbízást nagy okossággal és merészséggel véghez, és mindig harczolva, miután Gatta rabfészket felgyújtatá, ismét visszatért. — Harcz után a' seregek Izachich dombjainál állottak rendbe, 3 óraker délután azonban visszaindultak az őrvonal felé, honnét, mihelyest birtokaink bátorságosítva lesznek. a' legénység haza induland. — Seregeink vitézsége minden dicséretet érdemel. A' törökök részéről a' megholtak és sebesültek számát 500ra hirdetik. Az első között Rechinbeg, Kulenovich Kissevichből és Hassanbeg Rustanbegovich Bihachból. az utóbbiaknál pedig Rustanbegovich Muhamed is foglaltatik, kinek feje veszedelmesen megvagon sértve. Mi csak 23holtat és 114 többnyire könnyen sebesültet számlálunk, és különös szerencsés eset, hogy közöttük egy főtiszt sem találtatik, noha ezen derék férfiak vagy az ostromlók előtt mentek, vagy a' csatázók első rendjeiben látszattak mindig. Már3dikán a' bosnyákok mind szétszaladtak és igen hihető, hogy a' többiek is követendik őket. Ugyan ez napon báró Waldstätten general-örnagy a' bihachi kapitánynak azt nyilatkoztatá írásban, hogy csak azon feltétel alatt, ha minden idegen török Bihachból kiutasítatik, akarna vele békét kötni, ellenben pedig Bihachot megtámadandja. Midőn erre semmi felelet sem jött, e' h. 4én egy zászlóalj liccai, egy ottochani, 4 közönséges és 12 rakéta-álgyu indult az őrvonal felé Zavalichez és ott igen szembetűnőleg állított fel. Erre a' bosnyák kapitány levele megérkezett, mellyben azt bizonyítá, hogy a' csatában kapott sebe miatt nem jelenhet meg, mindazonáltal hiteles embereket fog küldeni fölhatalmazással; mellyre az válaszoltatott néki, hogy csak egyedül vele mint Bihach parancsnokával lehet alkudozni. 5 óraker délután a' kapitány csakugyan megjelent és a' békeség megkötetett; remélhetni is hogy a' bosnyákok, elijesztve a' mult esztendei és mostani leczke által, darab ideig zavarogni többé nem fognak. 6ikán, midőn az

idegen törökök Bihachból eltávoztak, a' mi seregeink is az őrvonaltól visszahuzattak és haza bocsátattak.

KISFALUDY KÁROLY EMLÉKE DOLGÁBAN. Közeledvén a' Kisfaludy Károly emléke felállításának ideje, a' felügyelő társaság egyfelől ismétli meleg köszönetének azon tisztelt hazánkfiak iránti kifejezését, kik az 1833. december 22d. kibocsátott „második tudósítás“ következtében ez ügyet olly lelkesen és hathatósan sziveskedtek előmozdítani, mint részint a' mult 1835. évi martius 10én kiadott „harmadik tudósításból“ részint jelen sorainkhoz tartozólag az Értesítő 58d. számában álló „negyedik tudósításból“ kiteszik: melly kettőben a' mai napig kezünkhez érkezett minden készpénzbeli adományok együtt foglaltatnak. Másfelől arra kéri ugyan a' felügyelő társaság a' még künnlevő aláírási ívek birtokosait, méltóztatni a' náluk ne talán összegyűlt, vagy aláírt 's már most behajtandó summákat, legkésőbbben f. évi september 20dikaig, mint változhatlan vég határnapig, a' Jelenkor szerkesztő hivatalához adandó nyugtatóvány iránt. beküldeni.

Ez úttal az egész érdemes hazafi közönség iránt tartozó tekintetből, legszorosabb kötelességünknek tartjuk minden tisztelettel és tökéletes bizodalommal felkérni azon érd. hazánkfiakat, kiket pénzszedésre felszólítani bátorkodtunk, de kérszünk meg nem felelhettek: méltóztatni a' náluk levő aláírási íveket, minden válasz nélkül is, a' fentebbi határideig, akár postán, akár, s inkább. biztos alkalom által; ugyan a' Jelenkor hivatalához visszautasítani. — Mert, a' melly illetén ívek september 20dikáig kezünkben nem lesznek, tartozunk mindazokat e' lapokban egyenként, név szerint, megjelelni 's erejüket megszüntetnek nyilatkoztatni, hogy azon esetre, ha egy vagy más ív vagy rendeltetése helyére sem jutott, — vagy tovább adatván, vagy végre eltévedvén idegen kézre került volna, az, másod vagy harmadúton az ív birtokosának tudta nélkül s akaratja ellen semmiféle visszaélésnek alkalmul ne szolgálhasson.

Azon ajánlatok jegyzéke, mellyek mátol fogva a' kitűzött határnapig be találnának érkezni; valamint az emléki pénztár mi-benléte; 's az emléki felállítására ideje s helye a' többször érdekelt september 20ikán túl élé leszen egy „ötödik tudósításban“ terjesztve a' tisztelt közönségnek; itt egyedül azt jegyezvén meg, hogy maga a' szobornü már csak az utolsó kezét várja. Pesten július 14. 1836.

A' Kisfaludy Károly emlékére 's munkái kiadására ügyelő társaság nevében és megbízásából: Bajza m. k. D. Schedel Ferencz, m. k. Vörösmarty Mihál m. k. Pótolék a' nógádi tisztválasztáshoz: Főszolgabirónak a' kétkői járásban megegyező akarattal Vattay László választott meg; — ugyanezen járásban alszolgabirónak fölkiáltás által Szétsényi Miklós, és Horváth Elek választattak meg.

Csanád vmegyében a' tisztújítás jövő septemb. 12ikére határozatott.

Julius 4ikén temették el Nagy Károly táján Literaturánk egyik szép reményekkel kecsegtető bimbaja Pekhata Károly, ingrossista a' nm magy. kir. udv. Kamara számvevő hivatalánál. Szigetre Mármarosba hivatalos kiküldetésben utazván, a' férlikor legszébb virágában. A' görcsmirigy ragadá őt el és számos barátjai kesergik kora elhunytát. Hátra maradt többnyire politikai tárgyzatu munkái, egy barátja' fölügyelése alatt — ha a' körülmények engedni fogják — világot látandnak. „Lehetlenség“ című jambusban írott eredeti vigjátéka jövő septemberben jövendő először színpadunkra. Ez volt hatyudala. Béke lengjen hamvai fölött! —

A U S Z T R I A.

Bécsben július 7ikén a' 19ik sz. Hessen-Homburg magyar serezed gróf Gyulay Ferencz ezredes vezérlete alatt a' vársikon kiállitva hadfordulatait 's gyakorlásit olly ügyességgel és szabátossággal végzé, hogy a' jelenvolt magas vendégek, mint ő föl-sége Ferdinánd a' két Szicília királya, ő magasságaik Ferencz Károly, és Lajos főbgek, 's ezek hitvesei, továbbá a' nagyszámu magas tisztség, melly közt sok külföldi tiszt is vala, egyező hangon a' legkecssegtőbb magasztalásra fakadának a' derék ezred fölött, melly méltatásnak némi tolmácsaul szolgálhat az az napon ez értelemben kiadott vezéri parancs, melly igy hangzik: „A' mai nap, ő felsége a' nápolyi király előtt a' Hessen-Homburg serezed által tett hadi mozdulatok és tüzelések ujra bizonyítják ezen csapat értékét, valamint mutatják azon magas álláspontot, mellyet az, amaz ezredek közt foglal, mellyek a' cs. kir. hadsereg fő fegyvereseit képezik. Valamint ez a' gyakorlatban résztvett minden előljárásnak s az összes legénységnek különös dicséretére szolgál, kezességül tekintetik egyszersmind arra: mily fényes sikerrel fogná magát azon ezred valódibb alkalommal, a' dicsőség és becsület pályáján, kitüntetni. (Allgem. Zeitung).

A N G L I A.

Julius 2án Dublinban gyűlés tartatott a végre, hogy kérem szavazzassék a királyhoz, mellyben alázatosan megkéressék, hogy Irlandnak adja-meg szint-azon jogokat mellyekkel már Anglia és Skotzia bír, ennél fogva részesítse őt a hatóságjavítás jótéményiben is. A' folyamodók bizonyítják, hogy mi a' hű ragaszkodást illeti ő fölsége személyéhez, meg nem engedik, hogy abban csak egy hű alattvaló is őket felülmulja; — s hogy szilárdul biznak a' király bölcsességében s atyai hajlandóságában, mellyel irlandi alattvalóinak sérelmein segíteni kész, s melly ohajtását ő fölsége, kivált a' hatósági alkotványra nézve az utolsó trónbeszédben is világosan kifejezte. A' Globe nem kétli, hogy e' kérelmet nem sokára legalább egy millió aláírás fedendi egész Irlandból, s úgy fog az majd a' király elé jutni. —

A' Times szerint, királyi levél érkezett az országban valamennyi lelkészhez, mellyben meghagyatik, szólítsák az egyházi szószékről a' hívőket adakozásra, hogy egyházak s kápolnák épülhessenek. —

Julius 4kén az alsóházban biztosság elé került az irlandi egyházi törvényjavaslat, s egyúttal benne az elsajátító záradék is. Mahon lord indítványba hozá, hogy ezen cikkely, t. i. az 50ik, törültessek ki a' törvényjavaslatból. Miután többen szólottak az indítvány mellett s ellen, valamint a' záradék ellen s mellett, szólott Stanley lord is, kinek beszédét az ellenzőfél nagy tetszéssel fogadta. Azonban egy helyen a' kilkenyi tagra czélozva azt találá mondani, hogy: „az irlandi nép, s a' ministerek gyakran nagy kárukra tanácsát követették,“ mire félbenszakasztá őt O'Connell e' szókkal: „Az nem igaz!“ Az ellenzőfél egy szájjal „rendre!“ szólította őt, s olly zavar és zaj támadt a' teremben, minőrül újabb időkben alig van példa. Midőn a' csönd helyreállott, Stanley lord egész nyugalommal megjegyzé, miképen a' tisztas tagnak utolsónak kellene lenni, ki illetlen s gyalázó kifejezésekkel él. O'Connell pedig viszonzá: „a' nemes lord mindenkitől óvakodik, csak tőlem nem. (mintha azt akarta volna O'Connell mondani: „mert tudja, hogy párviadalra ki nem hívom“) Mi miatt újra nagy zaj támadt, s a' biztosság elnöke Bernal ur, O'Connell urat több tag sürgetésére rendre szólította, — Russell lord e' rendrehívást helyeslé, de egyszersmind azt kívánta, hogy Stanley lord is hívassék rendre, ki azt állítá, hogy a' ministerek nem saját nézetök szerint cselekszenek, hanem mások által igazgattatják magukat; mi azonban meg nem történt. O'Connell ur később azután vissza is húztaelőbbi sértő kifejezését. Stanley lord kemény kifejezésekkel végzi beszédét, s határozottan minden elsajátítás ellen nyilatkozott. — Szavazásra kerülvén a' dolog, a' híres záradék 290 szóval 264 ellen ismét, s így most már ötödször fogadtatott el. —

A' Courier mondja hogy a' parlament augusztus első hetében fog elhalasztatni. Ugyanezen hírlap mondja azt is, hogy a' status-bevétele az imént lefolyt év-negyedben minden ágban, de különösen a' theeben fölötte megszorodott. A' Globe szerint pedig az évnegyedi status-bevételeiről szóló tudósítás a' legnagyobb várakozást is felül fogja mulni, olly igen kedvező az. A' vám, s fogyaszték (Accise) csaknem egy millió font sterling fölösleget fognak adni. — Julius 5én ismét hír szárnyalt, hogy Londonban kiütött a' dögmirigy. —

Az Examiner és Spectator, mindkettő igen radical ujság, folyvást azon kérdés fölött tanakosznak: tanácsos, hasznos, vagy szükséges e, hogy a' ministerek lelépjenek. Az Examiner nem ohajtja e' lépést, a' Spectator javasolja s tanácsolja. A' Courier az elsővel tart, s a' Spectatornak amaz ellenvetésére, hogy ha a' ministerek egyetlen javító rendszabályt sem vihetnek ki, s a' felsőház javításától is vonakosznak, nem marad nekik egyéb hátra, mint lelépni, s ha tovább megmaradnak hivatalaikban, úgy tetszik, mintha fizetésért tennék azt — így válaszol: A' ministeriumnak van hatalma jó rendszabályokat teljesíteni, s hathatósan él is e' hatalmával. — Igaz, hogy tán status-csapás nélkül 1836ban nem képes bizonyos rendszabályt kivinni, de ha alaposan s valószínűleg föltehetni, hogy e' rendszabály 1837ben, vagy 1838ban csendesen s alkotmányos uton kivithetjük, úgy javaljuk politikájokat, mellyel elhalasztják a' dolgot, s bizonyosan szinte azt teszi legalább kilencz tized része a' közép néposztályoknak egész országban. A' Spectator azt állítja, hogy a' ministerek idegenkednek a' felsőház-javítástól. Valljon társunk ezt hiteles külfő után mondja e, nem tudjuk, de akármi-kép gondolkodjanak arról a' ministerek, most annak nincs ideje, hogy e' kérdés szóba vétessék. A' peerek csak árnyékaik ugyan annak, mik valaha voltak, de még is nagy párt van mellettük, s azon ministerek, kik a' felsőház lényeges változtatását javaslanák, félelmes nehezségre találának. —

Az „Euphrat expedíciót“ kísérő tiszték egyike február 3ról levelet irt Londonba, mellyben érdekes részletek közöltetnek az Euphrat mindkét partján lakó arab-törzsökök életmódjáról. E' tiszt még két más angollal beljebb nyomult, egész Dirig. Szerencsére rájuk nézve, hogy erősen fel voltak fegyverkezve, mert a' beduinek ószintén megmondák nekik, hogy szándékuk őket megölni, mint-hogy Isten kezökbe adá őket. „De nem fegyvertelenül ada bennünket kezetekbe,“ válaszoltak a' bátor utazók. Gyakran egyik v. másik törzsök főnöke társaságban volt velök, velök evett, mind-azáltal egész nyugalommal mondá nekik azt is, hogy őket legelső alkalommal meg fogja ölni. Nem is mulaszták el a' beduinek az illyenemű megkísértéseket, s egyik megtámadáskor az angolok

egyike megsebesítetett. Az utazók még épen jókor érkeztek Dir-be, meggátolni, hogy az aegyptusi seregek Dirt elpusztítsák s fel-dulják, mint már Diren alul egy faluval cselekedtek. Az utazók befolyása az aegyptusiakra a' benszülöttek előtt nagy tekintetet szerzett nekik, s már visszatértükör nem kelle annyi ellenes szándékkal küzdeniök, mint jövet. — Az expeditio mibenlétéről és sikeréről nincs bővebb említés téve.

Az alsóház ülésében julius 1én S. Crawford urnak „Irlandban a' tizedek teljes eltörlését“ tárgyazó indítványa 51 szóval 18 ellen félrevetett. O' Connell is az indítvány ellen szavazott. Az irlandi tized törvényjavaslat vitájában a' 49ik cikkelyig jött már a' ház. Ezután következék az elsajátító záradék, melly hihetőleg kemény vitára nyujtand okot. —

Wellington hg julius 1jén délután Apsleyhouse közelében lovával elesett s térde kalácsa az erős ütés miatt azonnal feldagadt. A' herceget haza vitték, s 2án meglehetősen nyugalmas éj után már ismét jobban érzé magát. —

Sussex herceg igen jó egészségben van, és szemei teljesen meggyógyultak. Berlinből írják, hogy Gräfe titkos tanácsos és híres szemész, az ifju Cumberland hgnek a' hannoverai korona vélt örökösének biztos reményt nyujtott szemvilága visszanyerésére. —

FRANCZIAORSZÁG.

Említettük, hogy a' király valamennyi érsekhez és püspök-höz körlevelet bocsát azon meghagyással, hogy tartsanak élete meg-mentetése végett „Te deumot.“ — Hyacinthe ur, a' párisi érsek, mint szinte már említök, egy az egyházmegyei lelkészekhez intézett körlevélben felszólítást tesz, hogy királyi meghagyás következtében tartsák meg a' kívánt Tedeumot. Közöljük itt e' körlevelet: „A' 27én költ pecsétés levél következtében, mellyet imént kaptam, mind székes egyházunkban, mind megyénk egyéb egyháziban, vasárnap julius 3án mise után ünnepeles Tedeumot kell tartani azon ótalomért, mellyet a' Mindenható karja Franciaországnak nyujtott, megtartván azon fej-delem életét, ki azt annyi veszély közepett kormányozza, melly életet ő a' vallástisztelésnek, ezen igazi rend s béke forrásának, ezen jó törvényhozás s minden jólét szilárd alapjának fentartására szándékozik áldozni. Fogadja lelkész ur ezennel őszinte ragaszkodásom bizonyítását (aláírva). Hyacinthe, párisi érsek. —

A' Courier beszéli: Freysse ur, utközben a' rendőrbiztos-nak, ki őt Parisba kísérte, hol még a' pusztá telegraphi hír után Alibaud nevét nem tudták s nem is tudhatták, azt mondotta, hogy ismerősei közt csak három személyt gondolhat, kik illy gonosz cselekvényt képesek volnának elkövetni, s ezek feje Alibaud. — Parisban Freysse még a' másik kettőt is megnevezte, s két óra mulva mind kettő el is fogatott. — Freysse ur már julius 1én dé-lután 4 óraker szabadon bocsátatott. —

A' belgák királya Lajos-Fülöp iránt olly bizonyágát adta részvételének s vonzalmának, minőt e' fejdelem ismert hideg cha-rakterétől alig leheté várni. Midőn Lajos-Fülöp Neuillybe meg-érkezett, s felindulás nélkül elbeszélte a' merényt, mellytől csak imént szabadult meg, Leopold hirtelen elájult. — Nem jelent meg ebédnél, estve sem evett, de más nap sem. — Mondják, hogy ekép szólott: — „En is hasonló merényeknek vagyok ki-téve!“ — Úgy beszélik, Leopold király most igen jó egyetér-tésben él fiatal hitvesével, ki azonban igen elváltozott, s e-gészsége is igen ingatag. —

A' Journal des Debats röviden közli az Alibaud ellen ké-szített vádirásnak a' párszék előtt felolvasott kivonatát. A' gyilkos első felelete volt: „Meg akartam a' királyt ölni, mert a' nép el-lenségének tartom őt. Szerencsétlen valék, a' kormány oka szeren-csétlenségemnek, én a' kormány fejét akarám megölni.“ A' gyilkos Nismesben 1808ban született, Narbonneban, a' kölcsönös ok-tatásu elemi iskolába járt, később iratmásoló (copista) lett; azután katona és számadó a' könnyű seregnél. Bizonyos czivódásba jött a' polgárokkal s e' miatt a' közép csapatba tételék által. — A' juliusi napokban elhagyta ezredét, melly akkor Párisban tanyá-zott, hogy a' népre ne legyen kénytelen löni; de a' néppel sem harczott, mert bajtársaira löni szintugy nem akart. 1834ben jel-bocsátatott. 1834 óta mindig a' népeknek tett ígéreiteit nem tel-jesíté. Perpignanba ment munkát keresni, hogy élelmét megsze-rezze s családjának használjon. Innen azután Barcelonába ment, hol ugyanakkor zendülés ütött ki az ottani kormány ellen. Ő a' zen-dülőkkel egyesült, kiknek respUBLICÁT létesíteni vala szándékuk. „Ez, úgymond Alibaud, elég hatalmas inger volt, engem tulsá-gossá tenni, ha úgy akarjátok azt nevezni.“ Később visszajött Franciaországba, s elhatározta magában, hogy Párisba utazik, szándékát végrehajtandó. Erre őt az Orleans herceg Algierba utazá-sa is serkenté, gondolván hogy revolutiót könnyebben eszközölhetni, ha a' királyt a' herceg távollétében ölendi-meg. Mintegy 250 frankkal indult el s utját Bordeaux-on keresztül folytatá Chatelleraultban vásárlá azon gyilkot, mellyre nála akadtak. — Párisban Freysse-sel találkozott, ki neki használni akart. — Számvivó lett bizo-nyos hímzőgyárban (Stickerei-Fabrik). De nem sokára elhagyá ezen szolgálatot, s Batisa borkereskedőhez szegődött. Ennél már tulságosnak mutatá magát, s egykor Fieschit is védelmezte. Go-nosztette előtt egy nappal, minthogy már semmi pénze nem volt, lela-dott 30 sousért egy spanyol grammatikát. A' gonosztett napján reg-gel Felix kávéházba ment, azután ebédőhelyén reggelizett, onnan

az elyseiumi mezőkre ment, bevárni a királyt, ki Neuillyből jött. Mivel azonban a király nem kedve szerint (a sa fantaisie) ült a kocsiiban, ismét haza tért, s innen egy kávéházba, hol két partie billardot játszó, de a harmadikhoz fogni vonakodott, mert az óra már inte. — Innen a tuileriákba ment, s végrehajtá tervét. — Gonosztettét megvallja, s ha valamit sajnál, csak az, hogy terve nem sikerült. —

Julius Sán kezdődött el a pairszék előtt Alibaud pöre. Az alsórajnai Courier következőleg tudósít arról: „Pairszék. A' junius 25iki merény; Alibaud pöre. Pasquier báró előlülése. A' luxemburgi palota előtt semmi katonaság sincs fölállítva, a' szomszéd utcákon minden csöndes. A' terem karzatai nem tömvebbek, mint mások. A' szószer helyén most a' vádlott széke áll, bal oldalon három ülés van a' vádló status-ügyészek számára. Öt perczel 11 óra előtt bevezetetik Alibaud. Magatartása illedelmes; testén fekete köntös, fejér nadrág; nyakán fekete kendő; hosszú haja fodrokban hull alá homlokán; barkója tömött. Mig Cauchy ur, a' törvényszék titkárja a' neveket felolvassa, addig Alibaud hidegvérűen forgat által néhány irományt pörében. Tanu 36. — Pasquier báró elnök kérdéseire így felel: Alibaud Lajos, 26 éves, nimesi születés, egykor katoná, s párisi lakos. — Cauchy ur felolvassa ezalatt a' vádat; mi közben egy szolga felhordja a' botpuskát, mint gonosztette szerzőjét, az Alibaudnál talált gyilkot, nemkülönb a' szállásán talált könyveket s egyéb holmit. Ledru Károly ur, a' vádlott választott védője azt kívánja, halasztassék el a' pör később meghatározandó napra, minthogy részint a' törvény által parancsolt idő a' vádközlés s a' pör-megkezdés közt nem tartatott meg, részint mivel még némely védelmi készüléket kellene tenni, melyeket eddig nem tehetett. — Martin ur (du Nord) a' vádló statusügyész állítja, hogy az adott idő elégséges volt a' véd készülétre, s ha nem lett volna is elég, a' pairszék nem köteles megtartani a' közönséges törvényes formákat. Ledru ur: Ne higyük uraim, hogy közbevágó dolgokat kívánnék e' pörbe hozni; de mióta Alibaud védelme rám bízott, éjjel nappal dolgoztam, s mégis, meg vallom most, hogy ma nem eléggé készültem jelenek meg Önök előtt. Így Alibaud még 17 folyamodást közölt velem olly tanúk felidézésére, kiket kihallgattatni szeretne, s kiket én még nem ismerem. Jól tudom, hogy az 1835iki septemberi törvény a' törvénykezés azon részét, melly a' vád vagy véd-készületet több hónapig elhalaszthatja, eltörlötte; de olly vádlásban, mellyre halálos ítélet következhetik, a' törvényszék bizonyosan nem fogja tölem az eszközöket megtagadni, hogy válaszolhassak e' vádra; ez különben olly szűkkeblű jognak bizonyosága volna, minőnek a' művelt világban nincs példája. Erre a' törvényszék visszavonul a' tanácskozási terembe. Dél van. A' törvényszék két óra előtt egy negyeddél visszajő, s Pasquier báró mély csönd alatt felolvassa a' végzést, mellynek tartalma az hogy az 1835iki törvény a' pairszékre nem alkalmazható, — s rendel, hogy a' vitások vétessenek elő. — Az elnök: Vádlott, Ön e az, ki junius 5diken estve 6 órakor, midőn a' király, s királyné, s Adelaide asszonyság Neuillybe, s épen a' pont royal kapuja alatt elkoocszták, a' királyra lött? F. Igen. K. Ön botot használt e' végre. F. Igen, botpuskát. K. Honnan vette Ön azt? F: Devismetől. Cauchy ur felolvassa a' levelet, mellyet Devismehez írt Alibaud, s mellyben azt mondja, hogy egyet azon botok közül, mellyek rá valának bízva, tőle elloptak. Elnök: Mikép volt a' fegyver a' gonosztett napján megtöltve? F: Már két hét óta meg volt az 28 grán löporral, s két golyóval töltve. K: Mi óta foglalkozott Ön e' gyilkos tervével? F: Azon nap óta, mellyen Paris ostrom-állapotba helyeztetett, mióta Parisban s Lyonban a' király parancsára undok mérszárások történtek, Kormányása gyalázatos kormány. A' királyt akarám megölni. — Spanyolországba azért menék, hogy a' respublicát segítsem kikiáltani. (Foly. következik.)

Alibaud vádját már teljesen közlik a' hirlapok. A' vádból az világlik ki, hogy ő gonosz szándékát még 1832 jun. 2án kezdő forralni, melly napon a' kormány Paris ostromállapotba helyezte királyi rendelés által. Később önmagát akarta meggyilkolni, de azután ismét azon gondolatra tért, hogy: „halálát legalább hasznossá tegye a' népek érdekében.“

Némely francia politikus azt hiszi: a' spanyol vérengző háborút azzal fogják bevégezni, hogy az ártatlan Isabella királyné kezét Lajos Károly infansnak adják. Melly terv a' tuileriák kabinetjében teljes helybenhagyást nyert, s most még csak a' st. jemesi kabinet megegyezése híján van. —

Azt kezdik hinni, hogy királyi testőrök fognak felállítani. A' septemberi törvények által megalapított rendszer olly igen erősödik, hogy hihetőleg nem sokára a' ministerium is megváltozik. De e' változások nem Broglie, Persil s Guizot urak fognak Pelet Passy s a' ministerium mérsékletjei helyeit elfoglalni, hanem azon monarchiai férfiak nemzedéke, kik Decazes, Portalis, és Pasquier urak iskolájában képezik magukat. —

Rendkívüli alkalommal tudósítás érkezett Parisból, julius 9ról, melly szerint a' tanuvallatás a' pairszék előtt már a' Siki ülésben bérekesztett. Következő napon, szándékoztak a' főügyész vád-előadását tartani, s a' védő ügyvédek a' védelmet előadni. —

S P A N Y O L O R S Z Á G.

A' madridi hiv. hirlap jun. 28ikáról ellen mond azon hírnök, hogy a' madridi udvar s d. Carlos közt alkudozások történtek volna. A' Quotidienne, e' hivatalos ellenmondásnak hitelt nem

adván, folyvást állítja, hogy valósággal történtek illy alkudozások, s a' hiv. lap csak azért tagadja azokat, mivel d. Carlos vonakodott az elébe terjesztett ajánlatokat elfogadni. A' Quotidienne szerint: Cordova gen. mihelyt főhadiszállására megérkezett, összejövetelet kívánt Villareal tábornokkal. Ez utóbbi nem csak örömet hajlott a' kívánatra, hanem személyesen is elment Cordova táborába, hol ez előterjeszté a' föltételeket, mellyeknek kieszközlésére a' királyné által megbízott, ugymint 1) d. Carlos legidősb fia, az asturiai hg. vegye feleségül d. Izabellát, a' gyermekkirálynét. 2) Az estatuto real tartassék fön, de némi módosításokkal, mellyek később jönnek kölcsönös vitatás alá. 3) Kormánytanács álltassék, mind két párt személyeiből álló. 4) Krisztina királyné s d. Carlos kötelezik magokat, hogy a' spanyol határt elhagyják, s nem csekély évpénzüket, mellynek fizetését a' francia és angol kormány biztosítaná, külföldön emésztik el. 5) Átalányos bocsánat (amnestia) mind két részről. — D. Carlos ez ajánlatokra azt válaszolá: hogy ő nincs ugyan a' kívánt házasságnak ellene, de nem tekinti azt „elmulthatatlan föltételül“ honnét azt következtethetnék, hogy az elvhez hűtlen lett, minél fogva jogait védelmezi. Az estatuto real fentartására reá nem áll. — A' cortes hivassék egybe estamentók szerint. D. Carlos semmi kedvet sem érez a' spanyol határt elhagyni; a' mi pedig kedves sógor-asszonyát, Krisztinát illeti, ő ehez mindig különös vonalommal viseltetett, s Carlóstól ő bizonytaln mindig jobb bánást várhat, mint bármely kormánytól, melly Spanyolország thronján ülhet. —

A' hirlapokat Spanyolországban, jelenleg leginkább az asturiai hadszállitás s az angol segédseregről vitázás foglalja, mellyet némelyek annyira tömjényeznek, mint mások, főleg mostani munkátlanságaért korholják s gyalázzák. A' Sent. des Pyrenées egy cikkében különösen kikél ellene: Nyomoru tekintet „úgymond“ milly alázatosan hajladoznak a' vitéz christinók a' britt kevésység előtt. — Az angol sereg munkátlansága megfoghatatlan, mert bizonyos, hogy a' s. sebastiani mintegy 16,000 főnyi angol s christinosereg közt legalább 13 ezer fegyverfogható van, s ellenök csak 4 — 5000 carlosita. Az angol, kiváltkép hajós tisztek fizetése mérték fölött nagy. Ribera vitéz admiral helyzete, kit az angol tudósítások mindenkor a' második helyen emlitenek, igen kellemetlen s a' t. — Az angol Courier ellenben minden hibát a' madridi kormányra s Cordovára tol, és folyvást azt állítja, hogy ha Evans kívánataira Madridba illő figyelem nem fordítatik, kevés idő múlva visszatérend Angliába. Cordova fondorkodásának tulajdonítja, hogy az angol segédsereg pénzsükségben szenved s így munkálkodásiban gátolva van; s azt jegyzi meg, hogy ha Evans gen. békén tür s hallgat vala, a' kevély Cordova nem másképp bánt volna vele, mint alacsony zsoldossal. — Az asturiai hadszállitás jun. 26án indult el Amurrio faluból; (Orduna és Orosco közt) s a' santanderi hegyekig békén folytatta útját, itt mintegy 3000nyi christinóval találkozott, kik ellen állván úgy megverettek, hogy csak foglyokban 500 embert vesztek. Ezután minden akadály nélkül sietett a' sereg rendeltetése helyére. — 28ka éjelen kezdé Villareal, Pennacerradat lövetni, s 29én reggel indultak el a' Vitoria-ban maradt portugál és spanyol christinók a' pueblai uton, hallván Pennacerrada felől az álguzást. 29 s 30án kezdtek mozogni a' Villareal de Alava körül tanyázó carlosi seregnek, hogy Vitoria ellen induljanak. Így a' J. des Débats. — A' J. du Commerce bővebben így ír az említett győzelemről, mellyet a' carlositák asturiai utjukban a' christinókon nyertek: Quintilla mellett, Medina del Pomárhoz s Villarcayohoz közel történt, hogy az addig gát nélkül haladott asturiai hadszállítást egy, 3000 főnyi christinó csapat, Castenado gen. vezérlete alatt, megtámadá. Gomez, a' carlositák vezére, visszaüze az ellent, 500at elfogott, minden pogyászt s 800 fegyvert elfoglalt; a' foglyok Galdaxanoba vitettek. — Bayonnei iromány s egyéb tudósítások szerint is Cordova Pamplonában betegen fekszik. Különös dolog, hogy épen most, midőn a' carlositák olly hévvel s munkássággal kezdenek mozogni mindenfelé, a' legnevezeteseb christinó vezérek betegen fekszenek, Cordova Pamplonában, Mina Barcelonában, Palarea Valenciában, Evans s. Sebastianban s Bernelle fő hadiszállásán.

Ugyan e' hadszállításról következőleg irnak Villafrancából: Villareal az Asturiába küldendő hadszállitás tervét átgondolván, Logrono s Pamplona ellen irányzá tetszőleg mozgását. Cordova s Espartero e' mozgások által megcsalva, első ugyan Pamplona, második pedig az Ebro felé indult; ez megtörténvén s az Asturiába rendelt sereg 23án utnak eredvén gát nélkül folytatá útját; Villareal pedig 27én Duranoba tevé át főhadiszállását Vittoriától fél legua távolságra, hol Espartero csak a' portugálokat s két spanyol zászlóaljait hagyá. Az asturiai hadszállitás Gomez vezérlete alatt öt carlosi zászlóaljból két lovagesapatból s négy álguból áll; a' gyalogságnak két osztályban, Arroyo s la Bobeda parancsolnak, a' lovasságot Villalobos vezérli. Utközben Luqui és Castor csapatjai is hozzájuk csatlakozának. E' közben Cordova 28án Pamplonába érkezett, s észrevelte csatlakozását. — Nyomban Vittoria segedelmére indult, mellyet Villareal komolyan fenyeget, élvén a' jó alkalommal, hogy e' várost Espartero, Gomez után indulva, csaknem őrizetlen hagyá. — Ugy látszik, hogy a' harcmező máshová tételit át, vagy legalább szélesebb kiterjedést nyer; legnagyobb erejét Arragoniában, Valenciában és Asturiában akarja kimutatni, s adandó alkalommal Madridhoz közelíteni.

A' madridi kormány, hogy a' cortes összegyűléseig magá-

nak pénzt szerezhesen, mindazon személynek, ki adóját előlegetesen megfizetni kész, 6—8 pcentnyi adócsökkentést ígért.

A' portugál kormány hallván az eleség drága áráról éjszaki Spanyolországban, segédserege katonai zsoldját egy résznyivel fölemelte.

PORTUGÁLIA.

A' Times így ír jun. 19-éről: A' királyné viselős állapotjáról keringő hír folyvást szárnyal, 's mind inkább bebizonyosul. Ferdinánd hg. a' pattantyusság fölött fővezéri szemlét tartja, 's noha e' haditest sok tiszttagja az ellenzékhez tartozik, mégis lelkesüléssel fogadtatott 's hangos kiáltással üdvözeltetett. Folyvásti kabinettanácsok tartatnak, melyekben Palmella hg. mindig jelen van; Lavradio gr. eddigi viseletét egyenesen félretevén, az ellenzés mellett nyilatkozott. Az udvari cselszövések folyton folynak; czéljok a' királynét arra venni, hogy egy régi hű szolgáját Sampayo marquis főkamarást bocsássa el 's helyébe Lavradio grófot emelje.

OROSZORSZÁG.

Moscauból írják: hogy ott a' Kremlben készültek tétetnek a' már 100 év óta föld keblében nyugvó nagy harang kiásatására; 's e' czélra magas alkatok és mesterséges mozgonyok emeltetnek. — A' Pétervárból Zarskoeselóba 's Pawlowskba vezetö vasuton már több ezer napszamos munkálkodik, 's ha elkészül, a' 3 $\frac{1}{2}$ mérföldnyi távolságot 35 perc alatt lehet átfutni. — Az arra kívántató tőkepénz. 3 milliónyi. már egészen alá van írva, 's a' részvényesek 13 $\frac{1}{2}$ pcentnyi nyereségre számolnak. Petersburgi kalmárok már azon törik fejüket, hogy e' vasutat egész Nischny-Nowgorodig sőt Odessáig kiterjesszék. — Az orosz gyárok évenként tökéletesbülnek, 's külföldi jeles művészek nagy fizetésre hivatnak oda.

Egy orosz férj a' sz. pétervári hivatalos újság szerint, következőleg hja vissza forróan szeretett nőjét: „Alulirt ezennel tudósítom nőmet, Wolkonsky Anna Alexandrowna hgasszonyt, ki 1830ban, auguszt. 30kán külföldre utazott, de azóta semmi hirt magáról nem ada, hogy 1834ben april 17-ről költ 's az igazgató tanácshoz bocsátott legfensőbb rendelkezésnél fogva köteles a' törvényes idő alatt Oroszországba visszatérni, különben a' fenérintett rendelkezés 10 pentja szerint fognak a' dologban eljárni. — Wolkonsky Dimitry.“

Lengyelország igazgató tanácsa, a' czár megegyeztetével engedelmét adott Wertheim Sándor izraelitának mezei 's városi fekvő jószág-szerzésre 's birhatásra.

NÉMETORSZÁG.

Bambergből július 2-ról írják, hogy a' duna-majnai csatornán már elkezdének dolgoztatni, és pedig nagy számú munkással.

A' württembergi országgyűlés Stuttgartban, melyről közönségesen azt hitték, hogy fel fog oszlatni, még hihetőleg eltartand vagy két hétig, minthogy a' földesúri jogok 's jobbágyi tartozások megváltása, mely fő tárgya a' jelen országgyűlésnek, Württembergben sem olly könnyű mint eleinte hitték. — A' megváltás kérdésében nagy fontosságú azon körülmény, hogy a' kamatláb, mely 5 és 4 $\frac{1}{2}$ volt előbb száztól, most 4-re szállott le, 's a' status-adósság kamatja hihetőleg 3 $\frac{1}{2}$ -re fog leszállítani. —

ELEGYHÍR.

Londonból így írnak: a' londoni egyik rendőrhivatal előtt egy manillai törpe jelent meg spanyol Kelet-indiából, kinek neve Santiago de los Santos, 's bizonyos Molaro ellen indított panaszt, kítöl magát megcsalottnak állítja. — A' törpe ötvenkét hüvelyknyi magas, de feje bőven elég nagy volna egy granátosnak; beszél spanyolul 's keveset angolul. — Felesége követé őt, ki szinte törpe, de nála még is 11 hüvelykkel magasb. Az alderman kérdésére: hol találtak egymásra 's hogyan szerettek egymásba? azt felelé a' parányi nő, hogy mintegy két év előtt Birminghamban, hol ő született, azon hirt hallá, hogy egy kicsinysege miatt nagy nevezetesség érkezett a' városba. Ő e' hirre nyomban oda sietett 's mostani kedves kis férjére talált; azóta nem volt sem étele sem álma, míg végre a' morzsának szerelmét kijelenté, s erre azonnal egybekeltek. A' pöttön férfiucska 49, az asszony 30 évű. — Midőn az alderman csudálkozását jelenté a' fölött: miként vallhaták ki egymásnak kölcsönös érzelmeiket? mosolyogva mondá a' kis nő: ej, illyes valami könnyen megy. — Különbben dicsekedett, hogy boldog életet élnek, 's gyermekük is volt, de mingyárt születése után meghalt. — Ezután föltették a' szikra embercset az asztalra, 's úgy kezdék a' pör vizsgálatát. — Varsóban pedig egy alig 30 hüvelyk magasságu törpe asszony, kinek neve Theophila Lewandowska, 's ki ott magát pénzért mutogatja, egy fiút szült, ki 6 $\frac{1}{2}$ fontot nyom 's elég nagy. Egy ügyes szülész vitte rajta véghez az úgy nevezett „császármetasztét (Kaiserschnitt).“

Tavaly Angliába 42,208,919 font bárány gyapju vitétt be, névszerint pedig 24 millió font Németországból, 4 millió font Oroszországból, 4,200,000 ft. Uj déli-Wales és Vandiemenslandból, 4 millió font Török- Spanyol- és Olaszországból, 683,000 font Portugálból, 301,000 ft. Hollandból és 231,000 font Belgiumból. Ezen mennyiségből 4,101,700 ft. kivitetett ismét, tehát 37,718,514 ft. feldolgoztatott.

Vignale Pál, Napoleon egykori gyóntató atyja sz. Honán, június 11-dikén Corteban Corsica szigetén, épen midőn ablakát esteve betenné, agyonlövetett. A' tettest még nem tudják. — Pank-

ratjeff general, a' lengyelországi katonaság parancsnoka jun. 28-án Varsóban meghalt. — Gr. Vandamme Diomed, gen. Vandamme fja, néhány nap előtt Gentben életének 34-dik esztend. elhunyt. Benne kialszik nemzetsége ezen tábornoknak, ki Napoleon hadi történetében olly nagy szerepet játszott. — Bár milly sebesen épülnek is a' házak Londonban és körülötte, még is Manchester felülmúlja ezt. Ezen város most 700 házzal számílal többet mint ezelőtt négy esztendővel. —

Garnerin leányasszony az isméretes léghajósne, Párisban június 26-án 38-dik utját tévé a' léghajós. 3 órakor délután hajójába lépett, de alig emelkedék csekély magasságra, midőn a' golyót még kötélen tartó munkásokra lekiálta, hogy ismét huzzák le azt. Ez megtörtént, és a' munkások néhány a' léggolyón esett rongálást kijavítgatni kezdék. Az emberek csoportosan gyűltek össze a' kis csónak körül mellyen Garnerin leányasszony volt, és épen föltételéről lebeszélni akarták, midőn azon kötél, melly a' léggolyót tartá, egyszerre elszakadt. A' golyó most nagy hirtelenséggel röpült föl. Garnerin, nem is sejtve az ez által okozott lökést, a' hajócska fenekére esett. Egy katona, ki a' váratlan felszálláskor közel állott a' készülékhez, sarkantuinál fogva a' kötélen megakadt, és 12 lábnyi magasságra kaptott föl, honnan azután leesett és kivéve némi csekély sérülést, szerencsésen megmenekedett a' nagyobb veszedelemtől. A' golyó félelmet gerjesztő sebességgel szálla fel és az irányt Gernelle lapályainak vevé. Mindenki félelmes várakozásban állott. Kétszerte magasabban volt már mint az invalidustemplom kúpja, midőn a' leszálló ernyő a' golyótól elvált. — Garnerin hirtelen sebességgel omlott lefelé; de miután a' nagy szárnyakat kibonyolítá, végre lassan lebecsátkozott a' földre, a' nélkül hogy legkisebb kárt vallott volna. A' nép tettség-kiáltással fogadá a' merész léghajósne, ki több lovagtól kísértetve, maga is lóra ülven, szerencsésen visszatért a' Mars mezejére. —

TUILERIAK. — (eredetöket veszik tuile szótól, melly téglát teszen, mivel ezen helyen előbb tégláégetés volt.) A' francia királyok nevezetes lakhelye a' Seine jobb partján Párisban. Építését Medici Katalin II. Henrik hitese kezdé meg 1564ben de l'Ormei Philibert és Bullant János rajzai után IV. Henrik meghövités (1600) azon csarnokot alkottatta, melly a' tuileriákat öszvekösse a' Louvre-al és 24 művésznek szolgáljon lakásul. XIV. Lajos (1654) megnagyobbítá, és a' nagy csarnok építést bevégezé. A' Louvre felé levő oldal 5 pavillont és 4 főépületet számlál; az átelleni oldalnak csak 3 pavillonja van. Flora-pavillonban egykor Napoleon lakott, később XVIII. Lajos. A' tuileriák külsejének semmi rendes egysége nincsen, mivel különféle időkben és különféle rajztervek után épült; hanem annál pompásabb belsője. Az említett csarnok, melly a' tuileriákat összeköli a' Louvre-ral, a' Seine oldalán egészen elkészült; az alsó része nyílt boltozatokból áll, felsőbb emeletében vagyon a' képgyűjtemény. A' második csarnokot Rivoli piac és a' sz. Honoréi utca felé, Napoleon 1808ban kezdé-el, de még nincs elvégezve. Sok ház és egész utcák pusztultak el, hogy ennek elégséges helye legyen. A' tuileriák nyugati részén fekszik a' kert, négyszögöt képezve, olly széles mint maga a' vár, és 1800 lábnyi hosszú. Mindkét oldalát hosszú földlépcsők és vasrostélyok környezik; a' Seine felé fekvő terrassenak különös szép kilátása vagyon. Ezen kert, mellyet XIV Lajos ama híres Lenotre által építettett, újabb időkben egészen francia izlésben rendeztetett-el, mi által sok szépséget nyert, narancs és egyéb fa sétasorok, rózsaslugasok, árnyas fa csoportok, cserjések, ligetek, berkek szökőkutak, tavak hattyakkal és arany halakkal, számtalan pompa-edény, alkotványok, szobrok sat. díszesítik. A' népek szab. bejárása van ezen kertbe, 's tömve is egész napon által sétálókkal a' nép minden osztályból. Kényelemre az utak 's kanyargók széleire padok állanak, időöltésre pedig igen csekély árért olvashatni mindenféle hírlapot. A' Rivoli-terrassenál egy csinos kávéház is áll; ebben hajdan a' mérsékes republicanus párt szokta volt üléseit tartani. A' tuileriák udvarát a' város felől vasrostély rekeszti, 's ezen oldalon áll a' lovaglási tér. Napoleon ezen tér nagyobbitására sok szomszéd épületet lerontatott, ez által a' tér egészen szabad tekintetet nyert, 's terjedelme is annyira öregbült, hogy 15 ezer ember kényelmesen áll ki rajta fegyveres gyakorlatra. Röviden azért kívántuk megismertetni ezen érdekes épületet az Olvasókkal, hogy világosság legyen azon elnevezésekre, mellyek később a' politikában róla vétettek. Így a' tuileriák kabinetje név alatt a' francia kormány politikáját külső hatalmak iránt, jött divatba érteni, valamint az angol kormányét st. Jamesi kabinet név alatt. Midőn a' régi udvar a' 3 utolsó Lajos alatt Versaillesban tartózkodott, akkor versaillesi kabinet volt a' folkapott név. Napoleon mint első consul St. Cloudban lakott, 's innen származott a' St. Cloudi kabinet. Ama' rostélyok a' Caroussel-tér felől hatalmas szerepet játszottak a' júliusi revolúcióban is.

Gabonaár: július 19-dikén Pesten Tiszta buza 120 — 110 — 100. Kétszeres 86 2/3. Rozs 56 — 53 1/3 — 50. Arpa 53 1/3 — 50 — 46 2/3. Zab 48 — 46 2/3 — 43 1/3. Kukuricza 73 1/3 — 66 2/3.

Pénzkelet: július 16-án: 5 pCtes 104 9/32; — 4 pCtes 99 27/32; — 3Ctes 75 5/16; — 1831-iki költsán: 573 7/16; Bankrészevny 1351 7/10.

Dunavízállás: július 17-én 6' 4" 9" — 18-án 6' 2" 0" — 19-én 6' 0" 9" — 20-án 5' 10" 0"

H e c k e n a s t G u s z t á v

pesti könyvkereskedőnél
(váci-utczában 39dik szám) épen most jelent meg
és találhatók:

Jósika Miklós Regényei.

Abafi 2 kötetben — Zólyomi 1 kötetben.
3 kötet 12rétben 1836. Velinpap. és csinos borítékban füzve 3 fr. p. p.

S z i r m a y I l o n a

történeti Román

irta

G A A L J Ó Z S E F.

2 kötet 12rétben 1836 Velinpap. csinosan füzve 2 fr. p. p.

G y u l a S z e r e l m e.

Rege tíz énekben.

irta

K I S F A L U D Y S Á N D O R

új megjobbitott kiadás. 12rét 1836. Velinpap. 1 fr. 20 p. p.

Törvény-Czikkelyek

Articuli Comitiorum 183° in 8vo épen most jelentek meg,
és szerezhetők

E G G E N B E R G E R J Ó Z S E F

Könyvárosnál Pesten a' Barátok piacán Ára 1 fr. 30 kr. kötve 1 fr. 40 kr. pengő pénzben. 3)

Az országgyűlési nyomtatványok' kiadóinál Pozsonyban megjelentek,
's Landerer könyvnyomtató-intézetében is
Pesten megszerezhetők:
Az 183^oiki Országgyűlésen alkotott

Törvényczikkelyek,

új kiadás, 8-ad rétbén, 1 fr. 30 kr. ezüst pénzben; úgyszinte

Az 1836. eszt. Urbéri Törvényczikkelyek,

2-od rétbén (folio) 30 kr. e. p.

Minden tiszt. Helyhatóságok, Községek 's egyéb Vevők, kik a' fennevezett helyeken az Urbéri Törvényczikkelyekből 10 példányt vásárolnak, a' 11-diket ingyen kapják.

A' Törvényczikkelyeknek már kihirdetett 2-od rétű (folio) kiadásából is még folyvást kaphatni példányokat.

3) Szabad 's kir. Szeged városához tartozó Sző-heghi uradalom részeit tevő Szőregh, Gyála, és Szentiván helységek f. e' novemb. 15-jétől 1841jk esztendei octob. utolsó napjaig egymás után következő 5 esztendőre bérbe leendő kiadásuk iránti

árverés f. e. auguszt 3án délelőtti 9 órakor a' polgármester-tiztség hivatalos szobájában, a' hol a' szerződési föltételek is minden időben megzemlélhetők, tartatni fog. (3)

A' rékasi kamarai számtartóság kerületében.

Julius 20kán 1836dik esztend:

A' bormérési jog.

Bároson a' kamarai hidnál, korcsma, és földek nélkül
Nagy-Jopolovetzen vendégfogadóval, és 17 holdnyi kaszálóval
Kizeton vendégfogadóval, és 18 holdnyi kaszálóval
Szuszánovetzen korcsma nélkül, és 18 holdnyi kaszálóval.

A' majorföldek.

Poerulon „ „ „ 616⁰⁰⁰ holdnyi legelő.

A' Lugosi kamarai tiszttartóság kerületében,
julius 25kén 1836dik esztend.

A' bormérési jog.

Bozsuron vendégfogadóval, földek nélkül
Kis.Kostélyon — — —
Daruváron borházzal, és 18 holdnyi kaszálóval.

A' majorföldek.

Kuttinán
Magyar-Szákoson

Szántó földek.	Kaszalók.	Legelők.	Gyümölcsösök.	Szőlők.
Holdk száma.				
428 ⁰⁰⁰	—	231 ⁰⁰⁰	—	—
3737 ⁰⁰⁰	232 ¹⁰	11735 ⁰⁰⁰	7134 ⁰	612 ⁰⁰⁰

A' Facseti kamarai tiszttartóság kerületében.

Julius 28kán 1836dik esztend.

A' bormérési jog.

Buleson korcsma nélkül 19 holdnyi földekkel.

A' majorföldek.

Ohaba-Szerbászkán
Békamezőn
Kápolnáson
Bulzán
Brazován

Szántó földek.	Kaszalók.	Legelők.	Egyebnemű földek.	Gyümölcsös.
Holdak száma.				
33	—	1037 ³³⁴	—	—
1541 ³⁰	124 ⁴⁵⁰	199 ⁰⁰⁰	—	—
—	—	2506 ⁰⁰⁰	—	—
102	—	907 ²⁴	—	131 ⁰⁰⁰
—	—	575 ⁰⁰⁰	—	—

Bérleni szándékozók tehát (ide értvén a' jó erkölcsű zsidokat is) elegendő bánatpénzzel felkészülve meghatározott napokon, és helyeken tartandó árverésekre ezennel azon hozzáadással hivatnak meg, hogy a' kótyavetye után teendő ajánlatok, semmi szín alatt el nem fogadtatnak. Temesváron maj. 9kén 1836dik esztend.

3) Sajtó alatt vagyon, s onnan a' jövő augustusi debreczeni vásárra kikerül illy ezimű munka:

Ertekezés a' kettős-betűjű hangokról, és azoknak jegyeikről a' magyar nyelvben, sok nevezetes szószármaztatási észrevételekkel egybeszöve;

i r t a
KEREKES FERENCZ

mellyhez járul mintegy második rész gyanánt: Kitérések a' kettős betűjű hangokról való értekezéshez, az ott érintett szószármaztatási észrevételeknek bővebb kifejtésére. —

Az olvasó közönség ítéletét ezen munkáról megelőzni nem akarjuk; mindazáltal bátorkodunk ezt, sok általános és a' nyelveket közönségesen illető nevezetes elveire nézve mind helyesirásai mind szószármaztatási tekintetben, minden tudós nemzetek' nyelvvizsgálóinak, jelesen pedig és mindenek felett, hazánk minden oly tudományos műveltségű fiainak, kiket nemzeti nyelvünk ügye, sőt általában is a' nyelvek tudománya érdekel, előre különös figyelmökbe ajánlani. —

Az egész munka fog állani nagy 8rében sz. kir. Debreczen városa könyvnyomtató intézetében csinosan és gazdaságosan szép papirosra nyomtatva [közel negyven ivből: egy réz tábla nyomattal még is bolti ára borítékba kötve lesz csak 1 ft. 12 kr. ezüstben.

Debreczenben Julius 2án 1836

Néhai özv. *Csáthy Györgyné*
könyváros *Örökösei* (3)